

Her stig det stort og blått
vårt fagre heimlands slott
med tind og torn.
Og som det ervcest ned
alt fagrar' led for led
det standa skal i fred
at vare born.

I kjærleik varm og mild
me legg var vilje til,
då veks det fram.
Då fær det blöma blidt,
då fær det spyrjast vidt
og alltid standa fritt
for naud og skam.

Til dei som har nekta A.T. og "arbeidsinnsats".

De som har fylgt ordren om nekting, har gjort dykkar fyrste innsats i fridomsarbeidet. De har valt kampen. Rundt om i heile Norge lever idag titusenvis av ungdomar på same måten som dykk: i dekning og førebuing til større innsats.

Livørre er det altfor mange som har fylgt ordren frå fienden og meldt seg. Sjølsagt er det mange av desse som ikkje er klare over kva dei har gjort. Men dei må no finna seg i å ha eit visst stempel på seg som det vert vanskeleg å vaska av. Mange av desse kjem kanskje ikkje til å möta fram ved innkallinga, og vi får vona for deira skuld at dei vil gjera godt att den skaden dei har valda dekk andre ved å bryta ut av fronten.

Det viser seg no som alltid at dei som ikkje vil fylgja dei parolane som vert sende ut, men vert streikkbrytarar, får si straff for eller seinare. Når vi samla, er vi sterke. Spreider vi oss, kan vi ingen ting makta. Då parolen kom til dei industri drivande og andre som hadde folk i arbeid hjå seg, om ikkje å senda inn oppgaver over arbeidsfolka, var det svært få som fylgde denne. Heller ikkje dei som sat i offentlege og kommunale stillingar, fylgde parolen om å nekta å vera med å skriva ut til arbeidsinnsatsen. Dette gjorde at tyskarane og NS. hadde lett spel med å få gjennomført sine ordrar. Jössingar (som dei påstår seg å vera) sat i arbeidsformidlinga og skreiv ut den eine ungdomen etter den andre, - til tysk krigsteneste. Det vart difor ungdomen som sjöl måtte ta hile støyten.

Alt dette viser at når ledelse og samarbeid vantar, så har tyskarane lett arbeid. Det viser dykk ungdomar at samhället lyt vera det beste, skal det nytta å slås. De vil i tida framover alltid stå i kontakt med folk som tek seg av dykk både med mat, husvære, informasjonar m.m. Mange av dykk må kanskje sökja dekning i jordhytter, löer, hytter og kva som byr seg fram, men de vil alltid få informasjonane og instruksane dykkar. Dykkar eiga avis "Gjallarhorn" vil de få tilsendt kvar vike. Når de så å seia lever på krigsfot, må de öva dykk opp i illegalt arbeid. Ha god disiplin i rekkjene, og sjå til at ingen bryt ut eller oppfører seg usolidariske. Sjå til at den eller dei som har samband med dykk, ikkje vert utneika og kjem i folkemunne. Lær å tenkja og teia.

De vil sikkert merka at det å leva slik, ikkje er så vanskeleg som de frå fyrst av hadde tenkt. De vil også kjenna at det å verta riven bort frå det tilvande tilværet, gjev dykk friare tankar om mange spørsmål som de för ikkje ofra ein tanke. De vil verta klare over at sjöl ei slik vanskeleg tid som den de no går i möte, kan takast med godt humör og ha sin spesielle sjarm. Sjå til at det alltid er godt kameratskap mellom dykk, og tenk alltid på at det er titusenvis i fridomsfronten som er med dykk. Tenk også på dei som i alle desse åra har levt fredause, på dei som har sett livet til i kampen eller sit i fengsel og konsentrasjonslager for skuld arbeidet sitt mot fienden, og på dei som har sett og dagleg set livet inn i kampen for landet vårt i dei norske styrkane utafor landet. Tenk også på den innsatsen som andre lands ungdomar har gjort i denne same krigen mot underkuing og barbari. No er det dykkar tur til å gjera ein innsats for land og folk. Tenk også på det landet som de lever i, og som no då de lever på krigsfot, vert enda kjærare for dykk enn för. De skal ikkje berre vera med å frigjera dette landet for fienden og hjelparane hans. De skal også vera med å tryggja fridomen og syta for at det samfunnet de skal leva i, skal bygg-

handla fritt, der folket sjøl er med og tek avgjersla om landets styre og si eiga framtid. Når de snart får våpen i hendene, så gjev dei ikkje frå dykk for fienden er ute av fedrelandet og grunnlaget er lagt for ei fredeleg og demokratisk utvikling fram mot den beste lukka og framtid for heile folket vårt, i fredeleg samarbeid med alle andre frie nasjonar.

Norske ungdomar. Lat tida framover vera dykk ein god skule, som gjer dykk skikka til å ta full borgarrett i framtidens Norge, også politisk. Når de er vaksne nok til å vera med og verja og slå for landet dykkar, må de også ~~vakta~~ verta vaksne for å ha ei meining om korleis det skal styrest når det har vorti fritt att, slik at folket sjøl finn seg best til rette.

De har lært å hata tyskarar og NS, og alt som smakar av myrkemakter og bakstrev. De skal og læra dykk å elska fedrelandet dykkar og folket slik at de elsker framtida for det. Då fyrst har de lært noko godt i den harde skulen som folket har gått gjennom. Då kan de også med fast røyst syngja med Nils Collett Vogt:

"I kamp og trengsler steg mitt mot
og herdet meg til voksen mann.
Jeg takker for at jeg fikk rot
i deg mitt land".

Om utskrivning til arbeidsinnsatsen

Kvar den som i stats-, fylkes- eller kommuneadministrasjonen direkte eller indirekte hjelper til med å skriva ut folk til A.T. og eller "den nasjonale arbeidsinnsats", vil verta dregne til ansvar for dette etter krigen. Dei som hjelper fienden på denne måten, kjem til å vortu dømde som medskyldige i landssvik. Dette vart slegi fast og stadfest av justisminister Terje Vold i London kringkastaren i samband med parolen om nekting av å møta fram til arbeidsinnsatsen.

Dei som sit i arbeidsformidling, forsyningsnemnder eller folkeregister bør merka seg dette. Det vil ikkje nytta å koma seinare og fortelja at dei visste ikkje betre.

Lær deg å bruka kart og kompas. Lag studiesirkklar om dei viktigaste holkane i soldatboka. Orienter deg godt i terrenget der du er. Lær deg til å lesa nøye alle instruksar du får, og å fylgja dei. Kan nokon av dykk skaffa eit eksemplar av dei instruksane frå den allierte overkommandoen som vart kasta ned frå fly, så skipa studiesirkklar om dei viktigaste avsnitt i ~~denne~~ bdesse.

Denne avisa skal berre synast til folk som er absolutt palitande. Dette er di eiga avis. Har du nokon på hjarta som du meiner har interesse for andre, så send det inn til bladet. Du vil nå det gjennom dei som du har kontakt med, og som kjem med det. Har du spørsmål å koma med, så skriv inn til oss.